

структурного шуму під перекриттям від 20 до 22 дБ, що в більшості реальних випадків дозволяє виконати нормативні вимоги по шумоізоляції.

Література

1. ДСТУ 2325-93 Шум. Терміни та визначення.
2. ДСТУ 2300-93 Вібрація. Терміни та визначення
3. Будівельне матеріалознавство / За ред. П.В.Кривенко. — Київ : ЛіраК, 2012. — 624 с.

МІСЬКИЙ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

В.О. Денисюк, студентка 2 курсу ННІ економіки, оподаткування та митної справи

О.М. Омельчук, студентка 2 курсу ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університет державної фіскальної служби України

Побудова системи ефективного публічного адміністрування в Україні можлива за рахунок відходу від централізованої моделі управління в державі, тобто за рахунок децентралізації влади. Проведення реформ за принципом децентралізації влади має супроводжуватися передачею значних повноважень та фінансових ресурсів від органів державної влади – органам місцевого самоврядування. Збільшення ролі територіальних громад в публічному адмініструванні потребує використання ефективних технологій управління, зокрема проектного менеджменту.

На практиці термін “проект” може вживатись як для визначення управлінського інструменту, так і для операційного документа – плану проекту, в якому задокументовано всі необхідні його елементи. Проектний менеджмент, окреслює факт тимчасових заходів, спрямованих на досягнення певної мети. Очевидно, що така обмеженість у часі потребує високого рівня компетентності як від керівництва проекту, так і від місцевих рад, які, долучаючись до нього, навчаються більш системно і раціонально підходити до вирішення проблем громади [1, с.180].

Нинішня ситуація в органах публічного управління України характеризується тим, що всі процеси підготовки рішень розглядаються як задачні. Зовнішня комунікація із зацікавленими учасниками як елемент процесу проблемного підходу до підготовки та прийняття рішень розглядається як «загроза» для іміджу професійної компетенції влади. За відсутності технологій комунікації проблемний підхід не достатньо використовується, а його імітація громадськими експертами та незалежними аналітичними центрами має спотворений характер.

В загальному на сьогодні, процес стратегічного планування розвитку територій в Україні передбачає[2]:

1) формування стратегій розвитку в контексті загальнодержавних цілей становлення України як цілого;

2) підвищення інвестиційної привабливості територій та інноваційної активності в них, розвиток відповідної виробничо-соціальної інфраструктури та забезпечення розвитку людського потенціалу з урахуванням двох основних складових: регіональної та територіальної диференціації;

3) розвиток міжтериторіального співробітництва, який включає заходи щодо забезпечення соціально-економічної зв'язаності різних територій України

Завдяки стратегічному плануванню органи місцевого самоврядування, можуть отримати додаткові ресурси для вирішення окремих місцевих проблем із державного бюджету та інших фондів, зокрема співпрацюючи з фондами підтримки місцевих ініціатив. Саме тому потрібно комплексно підходити до розробки проектів. Методичний підхід до проектного менеджменту дозволяє:

- провести аналіз проблематики та визначити цілі проекту, обґрунтувати проект та розробити відповідний набір документів;
- визначити необхідні обсяги й джерела фінансування;
- виявити структуру проекту та скласти графік його реалізації;
- розрахувати необхідні ресурси, кошторис і бюджет проекту;
- організувати роботу керівника та команди проекту;
- підібрати виконавців проекту, підготувати й укласти контракти; організувати та забезпечити виконання проекту з максимальною ефективністю в рамках визначеного бюджету та строків.

Варто зазначити, що у державно-управлінському аспекті методи управління проектами також повинні забезпечувати оцінювання суспільної корисності проектів, управління фінансуванням проектів різних категорій з урахуванням специфіки використання бюджетних коштів, моніторинг та оцінювання релевантності проектів відповідним стратегічним цілям соціально-економічного розвитку, залучення виконавців та громадськості до співучасті у вирішенні основних управлінських завдань, пов'язаних з розробкою та реалізацією проектів.

Спираючись на методологію проектного підходу, управління проектами варто зазначити, що він забезпечує цілеспрямованість розвитку складних багатофункціональних систем, формує ефективну архітектуру управління такими системами, та допомагає інтегрувати процес на основі єдиних специфікацій, технологій і стандартів, чого на сьогоднішній день не спостерігається у адмініструванні регіонами.

Таким чином, саме проектний менеджмент та його спеціальні методи і засоби, які створюються і невпинно розвиваються, повинні стати ефективним інструментом досягнення сталих тенденцій динамічного соціально-економічного розвитку як окремих територій в Україні, так і держави в цілому.

Література

1. Ричкіна Л. Тенденції та перспективи застосування проектного менеджменту для розвитку територіальних громад. Збірник наукових праць. «Ефективність державного управління». 2015. Вип. 44. С.178-184.
2. Копитько О. Проектний менеджмент як ефективний інструмент соціально-економічного розвитку територій в Україні. Електронний ресурс. Режим доступу: [http:// www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dums/2019-02/Korytko.pdf](http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dums/2019-02/Korytko.pdf)

ВИКОРИСТАННЯ МЕДІАЦІЇ ПРИ НАЛАГОДЖЕННІ КОМУНІКАЦІЙНИХ ЗВ'ЯЗКІВ МІЖ ПРЕДСТАВНИКАМИ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА БІЗНЕСУ

І.О. Довга. Студентка 4 курсу факультету Менеджменту

П.В. Гудзь. д.е.н., професор, академік Академії економічних наук України

Національний університет «Запорізька політехніка»

Напрямок розвитку сучасного українського суспільства спрямований на гуманізм, демократизацію, встановлення прозорих взаємозв'язків між представниками органів державної, регіональної та місцевої влади, бізнесу та громадянського суспільства. Співпраця представників влади та бізнесу позитивно впливає на розвиток економіки та демократизації. Одним із важливих аспектів такої взаємодії є способи регулювання та вирішення конфліктів та спорів. Ефективним засобом вирішення конфліктів у сучасному суспільстві виступає медіація.

Тому важливим та необхідним є дослідження використання медіації при налагодженні зв'язків між владою та бізнесом, вирішенні конфліктів, що сприятиме ефективній взаємодії учасників процесу комунікації.

На сьогоднішній день дослідження медіації є особливо актуальним в розрізі внесення на розгляд проекту Закону України про медіацію. Згідно вказаного законопроекту, медіація визначається як добровільна, позасудова, конфіденційна, структурована процедура, під час якої сторони за допомогою медіатора (медіаторів) намагаються врегулювати конфлікт (спір) шляхом переговорів [6].

Медіація – є одним із найбільш доцільних видів комунікації, за якого медіатор, тобто посередник, допомагає прийняти рішення чи вирішити конфлікт. Важливо відмітити особливості процесу медіації: медіатор обирається вільно, є незацікавленою особою, зберігає нейтральну позицію по відношенню до сторін-учасників. Рішення у процесі медіації приймається лише у разі прийняття його обома сторонами. Головною метою медіації та роботи медіатора є досягнення згоди між сторонами.